

Unilever: SCHONERE WAS

"Dit is ons dieselmoment", zei directeur schoonmaakmiddelen Peter ter Kulve van Unilever bij de aankondiging dat het concern 1 miljard euro uittrekt voor onderzoek naar alternatieven voor fossiele chemicaliën. Over tien jaar zullen er geen grondstoffen uit aardolie meer in de producten zitten, werd beloofd. Unilever gaat de samenstelling van producten als Cif, Robijn, Glorix en Omo aanpassen.

De levensmiddelengigant besluit deze maand hoogstwaarschijnlijk dat de verhuizing naar Londen wordt doorgezet, de Nederlandse aandeelhouders stemden op 21 september al massaal (99,42 procent) voor. Op 12 oktober stemmen de Britse aandeelhouders.

Beleggers reageerden niet heel extreem op de groene berichtgeving en ook niet op het verhuisbericht, analisten deden helemaal niets met hun winsttaxaties. De verwachte winst per aandeel voor 2020 bleef 2,46 euro, het gemiddelde koersdoel ging sinds de vorige *Effect* een fractie omhoog tot 53,61 euro. De andere kerncijfers van Unilever vindt u op pagina 46.

– Column –

Laten we Unilever niet gijzelen

Nederland wil een aantrekkelijk vestigingsklimaat bieden voor multinationals. De vertrekboete die GroenLinks voorstelt is dan precies wat je niet moet doen.

Hoofdkantoren van beursgenoteerde ondernemingen leveren een lokale economie doorgaans veel op. Directe en indirecte hoogwaardige werkgelegenheid, prestige en (als het goed is) belastinginkomsten.

Het is dan ook logisch dat bedrijven hoge eisen stellen aan de plaats waar ze het hoofdkantoor eventueel vestigen. Beschikbaarheid van voldoende goed opgeleid personeel, een goede infrastructuur en een overheid met een goed oog voor de belangen van het bedrijfsleven horen daar stevast bij.

Wat zeker niet als een gunstige 'vestigingsplaatsfactor' geldt, is een overheid die de regels van het spel tijdens het spelen verandert. In die categorie valt de initiatiefwet van GroenLinks-Kamerlid Bart Snels, die multinationals die met hun hoofdkantoor uit Nederland weggaan een 'vertrekboete' wil opleggen.

Afgezien van de vraag of dit idee door de Kamer komt en of het onder Europees recht houdbaar is, is het een zeer ongelukkige aanpak om deze wet met terugwerkende kracht in te laten gaan. Daarmee schrikken we jonge, snelgroeiende bedrijven die nu overwegen hun hoofdkantoor in ons land te

vestigingen zonder meer af.

Wetsvoorstellen die bedacht worden om besluiten die binnen een onderneming na uitvoerig wikken en wegen door de aandeelhouders genomen zijn toch nog terug te draaien, daar knappen raden van bestuur op af. En dat is terecht.

De VEB vindt het natuurlijk ook jammer dat Shell en Unilever besloten hebben hun hoofdkantoor elders te vestigen. Maar het is hun goed recht, je kunt deze bedrijven niet gaan gijzelen door te dreigen met miljardenboetes op basis van een even snel bedachte wet. Dan had je de wetgeving daar in een eerder stadium op moeten inrichten.

De onzekerheid waar Unilever in september in belandde, had zonder twijfel een drukkend effect op de aandelenkoers. Dat is het direct zichtbare effect. Een minder zichtbaar effect is dat Nederland op de voorkeurslijstjes voor het hoofdkantoor bij menig bedrijf een paar plaatsen gezakt is.

PAUL KOSTER
is directeur van de VEB

